

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2014. október 16.*

„Közösségi védjegy — A GRAPHENE közösségi szóvédjegy bejelentése — Feltétlen kizáró ok —
Leíró jelleg — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja”

A T-458/13. sz. ügyben,

Joseba Larrañaga Otaño és Mikel Larrañaga Otaño (lakóhelyük: San Sebastián [Spanyolország],
képviseli őket: F. Bueno Salamero ügyvéd)

felpereseknek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli:
Ó. Mondéjar Ortuño, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM második fellebbezési tanácsának a GRAPHENE szómegjelölés közösségi védjegybejelentésével
kapcsolatban 2013. június 10-én hozott határozata (R 208/2013-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete
tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, M. Kancheva (előadó) és C. Wetter bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. augusztus 23-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. november 26-án benyújtott ellenkérelemre,

tekintettel arra, hogy a felek az írásbeli szakasz lezárásáról való értesítést követő egy hónapos határidőn
belül nem kérték tárgyalás megtartását, valamint az előadó bíró jelentése és a Törvényszék eljárási
szabályzatának 135a. cikke alapján a Törvényszék által hozott azon határozatra, miszerint a kereset
elbírálására a szóbeli szakasz mellőzésével kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: spanyol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2012. május 18-án a felperesek, Joseba Larrañaga Otaño és Mikel Larrañaga Otaño, a közösségi védjegről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) alapján közösségi védjegybejelentési kérelmet nyújtottak be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a GRAPHENE szövegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 13., 23. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az egyes osztályok tekintetében a következő leírással:
  - 13. osztály: „Lőfegyverek; lőszeres és lövedékek; robbanóanyagok; tűzijátékszerek”;
  - 23. osztály: „Fonalak és cérnák textilipari felhasználásra”;
  - 25. osztály: „Ruházati cikkek, cipők, kalapárak”.
- 4 2012. november 28-i határozatával az elbíráló elutasította a közösségi védjegy-bejelentési kérelmet a fenti 3. pontban említett áruk tekintetében, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjában foglalt okok miatt.
- 5 2013. január 28-án a felperesek a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtottak be az OHIM-hoz a védjegyelbíráló határozatával szemben.
- 6 2013. június 10-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést. A fellebbezési tanács lényegét tekintve úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy – a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja értelmében – valamennyi megjelölt áru tekintetében megkülönböztetésre alkalmatlan és leíró jellegű.
- 7 Először is, a fellebbezési tanács az érintett közönséget illetően úgy vélte, hogy az mind a nagyközönséget, mind a szakmai közönséget – például a biztonsági szolgálatoknál dolgozó szakmabelieket, az épületbontással foglalkozó cégeket vagy a textilgyártókat – magában foglalja, és hogy e közönség olyan fogyasztókból áll, akik ismerik azt a nyelvet, amelyen a „graphene” szó jelentéssel bíró kifejezés, vagyis az angol.
- 8 Másodsor, ami a bejelentett védjegynek a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett leíró jellegét illeti, a fellebbezési tanács először is kiemelte, hogy a felperesek által benyújtott iratokból az derül ki, hogy e védjegy egy kétdimenziós karbon allotrópot jelölő angol szóból áll, és hogy az angolul értő, érintett közönség az említett védjegyet úgy fogja fel, mint egy speciális anyag nevét. Ugyanezen iratok alapján a fellebbezési tanács rámutatott egyrészt arra, hogy bár a grafén felfedezése nem a közelmúltban történt, jellemzőinek – többek között az egy atomnyi vastagságú kétdimenziós struktúrájának, transzparenciájának, rugalmasságának, elasztikusságának, hő- és áramvezető képességének, rezisztenciájának, könnyű súlyának, impermeabilitásának vagy legalábbis kontrollált permeabilitásának – elismerését a tudományos szakemberek számára csupán a 2004-ben történt izolációja tette lehetővé, másrészt arra, hogy a grafénhez hasonló nanoanyagok lehetséges alkalmazási területei magukban foglalják az informatikát, a mobiltelefoniat és az elektronikát, az árnyékolástechnikát, az energiaszektort és a környezetvédelmet, az orvostudományt, illetve az egészségügyet. A fellebbezési tanács ezt követően külön-külön megvizsgálta a grafénnek a 13. osztályba tartozó „lőfegyverek”, a 13. osztályba tartozó „lőszeres és lövedékek; robbanóanyagok”, a

13. osztályba tartozó „tűzijátékszerek”, a 23. osztályba tartozó „textilipari felhasználásra szánt fonalak és cérnák”, valamint a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek, cipők, kalapárúk” tekintetében vett speciális tulajdonságait és alkalmazási területeit, és ezen öt termék kategória mindegyike tekintetében úgy vélte, hogy figyelemmel az említett tulajdonságokra és alkalmazási területekre, az elbíráló helyesen állapította meg azt, hogy az említett termékek grafént tartalmazhatnak, vagy annak felhasználásával készülhetnek. Végül a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a bejelentett védjegy leíró jellegű, hiszen a „graphene” szó közvetlen tájékoztatást ad az érintett közönség részére, különösen a szakértő közönség részére, az említett termékekre jellemző egyik tulajdonságot, nevezetesen az összetételüket illetően, és hogy a fogyasztó a bejelentett megjelölésben a „grafén” anyag megnevezését – közbenső intellektuális folyamat vagy további egyéb erőfeszítés nélkül is – az említett termékek összetételének részét képező anyagra utaló jelölésnek fogja fel.

- 9 Végül harmadszor, ami a bejelentett védjegynek a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett megkülönböztető képességének hiányát illeti, a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a bejelentett védjegy azért nem rendelkezik ilyen megkülönböztető képességgel, mert az érintett közönség azt úgy fogja fel, mint a jelölt termékek összetételének részét képező anyag megnevezését, amely ezáltal az ezen anyag által az említett termékeknek biztosított tulajdonságokra, és nem a termékek kereskedelmi származására utal.

A felek kereseti kérelmei

- 10 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
  - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 11 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 12 Keresetük alátámasztásaként a felperesek három – a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának, ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának, illetve a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó alapelvnek a megsértésére alapított – jogalapra hivatkoznak.

A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított, első jogalapról

- 13 Első jogalapjukkal a felperesek azt róják fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az azt állapította meg, hogy a bejelentett védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében véve leíró jellegű, és e tekintetben két kifogást emelnek. Első kifogásukkal, bár teljes mértékben elismerve azt, hogy az érintett közönség a bejelentett védjegyet egy konkrét és meghatározott anyag megnevezéseként fogja fel, arra hivatkoznak, hogy a védjegybejelentésben megjelölt áruk és a grafén között – amelynek a tudományos publikációk szerinti „komoly” tulajdonságai nem képeznek „csodaszert”, és amelynek felhasználási területei így speciális területekre korlátozódnak, ideértve a nanotechnológiát, az informatikát, az elektronikát vagy a telefóniát, amely területek kívül esnek az említett áruk árujegyzékén – nincs közvetlen kapcsolat. Márpedig szerintük védjegyként lajstromozni lehet olyan megjelöléseket, amelyek saját jelentéssel bírnak, akkor is ha azok – mint a jelen esetben is – nem az említett védjeggyel jelölt árukra utalnak vissza. Második kifogásukkal a felperesek azt

- állítják, hogy a fellebbezési tanács által végzett elemzés az áruk átfogó kategóriáira vonatkozott, helytelenül valamennyi ekként csoportosított árunak a grafén jellemzőit – mint például az impermeabilitást vagy kontrollált permeabilitást – tulajdonítva, amely jellemzők csak bizonyos árukra, például az ionvezetőkre és a molekuláris tárolóeszközökre vonatkoznak.
- 14 Az OHIM cáfolja a felperesek érveit.
  - 15 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha kizárólag olyan megjelölésekből vagy jelölésekből áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak.
  - 16 Azok a megjelölések vagy jelölések esnek a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá, amelyek az érintett közönség szempontjából vett szokásos használat során arra szolgálhatnak, hogy akár közvetlenül, akár annak valamely lényeges jellemzőjére utalással leírják azt az árut vagy szolgáltatást, amelynek tekintetében a lajstromozást kérték (2001. szeptember 20-i Procter & Gamble kontra OHIM ítélet, C-383/99. P, EBHT, EU:C:2001:461, 39. pont). Ebből következően ahhoz, hogy valamely megjelölés az e rendelkezésben foglalt tilalom hatálya alá tartozzon, olyan kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot kell mutatnia a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal, amelynek alapján abban az érintett közönség azonnal és további gondolkodás nélkül is a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások, illetve valamely jellemzőjük leírását ismerheti fel (lásd: 2005. június 22-i Metso Paper Automation kontra OHIM [PAPERLAB] ítélet, T-19/04, EBHT, EU:T:2005:247, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. április 30-i ABC-One kontra OHIM [SLIM BELLY] ítélet, T-61/12, EU:T:2013:226, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
  - 17 Valamely megjelölés leíró jellegének értékelése tehát egyfelől csakis a megjelölés érintett közönség által történő észlelésére, másfelől az érintett árukra vagy szolgáltatásokra vonatkoztatva végezhető el (lásd ebben az értelemben: 2002. február 27-i Eurocool Logistik kontra OHIM (EUROCOOL) ítélet, T-34/00, EBHT, EU:T:2002:41, 38. pont; és 2011. július 7-i ítélet Cree kontra OHIM (TRUEWHITE) ítélet, T-208/10, EU:T:2011:340, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
  - 18 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapját képező közérdekű cél megköveteli, hogy azokat a megjelöléseket vagy jelöléseket, amelyeket a forgalomban a védjegybejelentéssel érintett áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek feltüntetésére használhatnak, bárki szabadon használhassa. E rendelkezés akadályozza meg azt, hogy e megjelöléseket vagy jelöléseket valamely vállalkozás – védjegyként történő lajstromozás révén – lefoglalhassa (2003. október 23-i OHIM kontra Wrigley ítélet, C-191/01. P, EBHT, EU:C:2003:579, 31. pont; 2006. január 12-i Deutsche SiSi-Werke kontra OHIM ítélet, C-173/04. P, EBHT, EU:C:2006:20, 62. pont), valamint azt, hogy valamely vállalkozás egy leíró jellegű szó használatát a többi vállalkozás sérelmére kisajátíthassa, ideértve a versenytársait is, akiknek máskülönben lecsökkenne a saját termékeik leírására használható, rendelkezésükre álló szókincs terjedelme (2007. március 6-i Golf USA kontra OHIM [GOLF USA], T-230/05, EU:T:2007:76, 32. pont; SLIM BELLY ítélet, fenti 16. pont, EU:T:2013:226, 18. pont).
  - 19 A jelen esetben bevezetésként meg kell jegyezni, hogy az érintett közönség azon meghatározását, amelyet a fellebbezési tanács alkalmazott (lásd a fenti 7. pontot), és amelyet a felperesek sem vitatnak, helyben kell hagyni.
  - 20 Ami az első, lényegében a tudomány jelenlegi állása szerint a jelölt áruk és a grafén közötti közvetlen kapcsolat hiányára alapított kifogást illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ahhoz, hogy az OHIM a lajstromozást a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjában foglalt ok alapján megtagadja, nem szükséges, hogy a védjegyet alkotó megjelöléseket vagy jelöléseket a védjegybejelentés időpontjában ténylegesen használják azon áruk és szolgáltatások vagy ezen áruk és szolgáltatások jellemzőinek leírására, amelyek tekintetében a bejelentést benyújtották. Elegendő – mint

az a rendelkezés szövegéből is kitűnik –, ha ezek a megjelölések vagy jelölések ilyen célra használhatók. Így az említett rendelkezés alkalmazásában valamely szómegjelölés lajstromozása akkor is megtagadható, ha annak legalább egy lehetséges jelentése az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét írja le (OHIM kontra Wrigley ítélet, fenti 18. pont, EU:C:2003:579, 32. pont; 2009. január 21-i Korsch kontra OHIM (PharmaCheck) ítélet, T-296/07, EU:T:2009:12, 43. pont; és SLIM BELLY ítélet, fenti 16. pont, EU:T:2013:226, 36. pont). Egyébként közömbös, hogy az áruk vagy szolgáltatások azon jellemzői, amelyek leírhatók, üzleti szempontból véve alapvető fontosságúak vagy csupán másodlagosak (lásd SLIM BELLY ítélet, fenti 16. pont, EU:T:2013:226, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 21 Az ítélkezési gyakorlatból az is kiderül, hogy az a tény, hogy a bejelentett védjegy valamely, a tudomány jelenlegi állása szerint még nem létező jellemzőt ír le, nem zárja ki azt, hogy a védjegyet az érintett közönség leíró jellegűnek fogja fel (lásd ebben az értelemben: 2008. szeptember 16-i ratiopharm kontra OHIM (BioGeneriX) ítélet, T-47/07, EU:T:2008:377, 30. pont; és ratiopharm kontra OHIM (BioGeneriX) ítélet, T-48/07, EU:T:2008:378, 29. pont).
- 22 Ezen ítélkezési gyakorlatra figyelemmel a jelen ügy tárgyát képező bejelentett védjegy lajstromozásának megtagadásához elegendő, ha az az érintett közönség felfogása szerint a jelölt áruk valamely tényleges vagy potenciális – akár a tudomány jelenlegi állása szerint még nem létező – jellemzőjének leírására használható. E lehetőséget, a fenti 17. pontban idézett ítélkezési gyakorlat szerint az érintett közönség felfogására figyelemmel kell értékelni, és nem a tudományos szakértők következtetései alapján.
- 23 A jelen esetben hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 23–28. pontjában öt termék kategória tekintetében sorolt fel az érintett közönség felfogását meghatározó tényezőket, a termékek tulajdonságait és alkalmazási területeit illetően: elsőként a 13. osztályba tartozó „lőfegyverek” tekintetében, amelyek esetén a grafén releváns jellemzői az áramvezető-képességében, könnyű súlyában és rezisztenciájában állnak, és többek között az informatika és az elektronika, sőt akár az árnyékolástechnika területén is alkalmazhatók; másodszor a 13. osztályba tartozó „lőszerke és lövedékek; robbanóanyagok” tekintetében, amelyeknél a grafén könnyű súlya és rezisztenciája a nagyra értékelt jellemző; harmadszor a 13. osztályba tartozó „tűzijátékszerek” tekintetében, amelyek esetén a grafén elektromos vezetőképessége nagyfokú térbeli és időbeli pontosságot tesz lehetővé; negyedszer a 23. osztályba tartozó „textilipari felhasználásra szánt fonalak és cérnák” tekintetében, amelyeknél az impermeabilitás vagy kontrollált permeabilitás, valamint a rezisztencia, a könnyű súly és a rugalmasság az értékelt tulajdonságok; ötödször a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek, cipők, kalapárúk” tekintetében, amelyek esetén a fellebbezési tanács a grafén hőtechnikai jellemzőit és impermeabilitását, valamint rezisztenciáját emelte ki.
- 24 Megjegyzendő, hogy ezzel a fellebbezési tanács helyesen, az érintett közönség felfogását figyelembe vevő, teljes körű vizsgálat alapján, azt állapította meg, hogy kellően közvetlen és konkrét kapcsolat áll fenn a bejelentett védjegy és a védjegybejelentésben megjelölt áruk között, amelynek alapján a védjegyet az említett közönség azonnal, további gondolkodás nélkül is az említett termékek egyik tényleges vagy potenciális jellemzőjének – nevezetesen a grafénnek a termékek összetevőjeként történt felhasználásának – leírásaként fogja fel.
- 25 Mivel a fellebbezési tanács nem vétett hibát azzal, hogy helyben hagyta a bejelentett védjegy lajstromozásának a 2007/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján történt megtagadását, az első kifogásnak nem lehet helyt adni.
- 26 Ami a második kifogást illeti, amely lényegében az egyes termékek tekintetében vett leíró jelleg elemzésének hiányán alapul, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, bár a védjegy lajstromozást megtagadó határozatot főszabály szerint minden egyes érintett áru és szolgáltatás tekintetében indokolni kell, az illetékes hatóságnak elegendő átfogó indokolást adnia, ha valamely áru- vagy szolgáltatás-kategóriára vagy csoportra ugyanaz a kizáró ok vonatkozik, amennyiben e kategóriák vagy csoportok egymással olyannyira közvetlen és konkrét kapcsolatban vannak, hogy kellőképpen

homogén áru- vagy szolgáltatás-kategóriát vagy csoportot alkotnak (SLIM BELLY ítélet, fenti 16. pont, EU:T:2013:226, 33. pont; lásd még ebben az értelemben: 2010. március 18-i CFCMCEE kontra OHMI végzés, C-282/09. P, EBHT, EU:C:2010:153, 37–40. pont; és ebben az értelemben analógiaként: 2007. február 15-i BVBA Management, Training en Consultancy ítélet, C-239/05, EBHT, EU:C:2007:99, 34–38. pont).

- 27 A jelen esetben hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács, a megtámadott határozat 23–28. pontjában öt homogén termékkategóriát különböztetett meg, nevezetesen a 13. osztályba tartozó „lőfegyvereket”, a 13. osztályba tartozó „lőszereket és lövedékeket; robbanóanyagokat”, a 13. osztályba tartozó „tűzijátékszereket”, a 23. osztályba tartozó „textilipari felhasználásra szánt fonalakat és cérnákat”, valamint a 25. osztályba tartozó „ruházati cikket, cipőket, kalapárukat”, és ezek mindegyike tekintetében külön elemezte a grafénnek az érintett közönség felfogása szerinti speciális tulajdonságait és alkalmazási területeit, mielőtt megállapította azt, hogy a bejelentett védjegy e homogén termékkategóriák mindegyike tekintetében leíró jellegű (lásd a fenti 8. pontot). Ami különösen a „textilipari felhasználásra szánt fonalakat és cérnákat”, valamint a „ruházati cikket, cipőket, kalapárukat” illeti, bár vélhetően a grafén impermeabilitásának vagy kontrollált permeabilitásának képességét az érintett közönség az említett áruk tekintetében nem is érzékeli, ettől még az említett közönség a grafénnek a fellebbezési tanács által kiemelt egyéb jellemzőit – nevezetesen rezisztenciáját, könnyű súlyát, rugalmasságát és hőtechnikai tulajdonságait – ezen árukkal kapcsolatban érzéklni fogja.
- 28 Mivel a fellebbezési tanács az említett homogén termékkategóriák mindegyike vonatkozásában megfelelően indokolta a határozatát, a második kifogásnak sem lehet helyt adni.
- 29 Az első jogalapot tehát el kell utasítani.

A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított, második jogalapról

- 30 Második jogalapjukkal a felperesek azt róják fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe a bejelentett védjegy megkülönböztető képességét sem, hiszen a „graphene” szó nem tekinthető az érintett áruk szokásos jelölési módjának, és nem szolgál semmiféle információval az érintett közönség számára az említett áruk esetleges jellemzőire vonatkozóan.
- 31 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének megfogalmazásából egyértelműen kitűnik, hogy ahhoz, hogy a bejelentett megjelölés közösségi védjegyként ne legyen lajstromozható, elegendő, ha az e rendelkezésben felsorolt feltétlen kizáró okok egyike fennáll (2002. szeptember 19-i DKV kontra OHIM ítélet, C-104/00 P, EBHT, EU:C:2002:506, 29. pont; 2007. november 6-i Rheinfelsquellen H. Hövelmann kontra OHIM (VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN) ítélet, T-28/06, EBHT, EU:T:2007:330, 43. pont; és SLIM BELLY ítélet, fenti 16. pont, EU:T:2013:226, 45. pont).
- 32 Mivel a jelen esetben a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kizáró ok fennállását a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja megsértésére alapított jogalapot nem kell vizsgálni.
- 33 A második jogalapot tehát ki kell zárni a vizsgálatból.

A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított, harmadik jogalapról

- 34 Harmadik jogalapjukkal a felperesek a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének – az egyenlő bánásmód és a gondos ügyintézés elvével együttesen vett – megsértésére hivatkoznak amiatt, hogy az OHIM korábban, 10879682. szám alatt, engedélyezte a 3., 7., 9. és 12. osztályba tartozó árukra vonatkozó GRAFENO megjelölés, valamint 10900645. szám alatt a 4., 5., 8., 11., 14–21., 24. és

26–34. osztályba tartozó árukra vonatkozó GRAPHENE megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozását, anélkül hogy kifogást emelt volna az említett megjelöléseknek a jelölt áruk tekintetében vett leíró jellegét vagy megkülönböztető képességének hiányát illetően.

- 35 Márpedig elegendő emlékeztetni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbezési tanács azon határozatainak jogszerűségét, amelyek nem diszkrecionális jogkörbe, hanem mérlegelést nem engedő hatáskörbe tartoznak, kizárólag az uniós bíróság által értelmezett 207/2009 rendelet alapján kell értékelni, és nem az OHIM korábbi határozathozatali gyakorlata alapján, amely egyébként sem köti az uniós bíróságot (2005. szeptember 15-i BioID kontra OHIM ítélet, C-37/03 P, EBHT, EU:C:2005:547, 47. pont; Deutsche SiSi-Werke kontra OHIM ítélet, fenti 18. pont, EU:C:2006:20, 48. pont; és 2013. április 30-i Boehringer Ingelheim International kontra OHIM (RELY-ABLE) ítélet, T-640/11, EU:T:2013:225, 33. pont).
- 36 Bár, tekintettel az egyenlő bánásmód és a gondos ügyintézés elvére, az OHIM-nak figyelembe kell vennie a hasonló kérelmek ügyében korábban hozott határozatokat, és különös figyelmet kell szentelnie annak a kérdésnek, hogy az adott ügyben a korábbiakkal azonos tartalmú határozatot lehet-e hozni, ezen elvek alkalmazását ugyanakkor össze kell egyeztetni a jogszerűség elvének tiszteletben tartásával, méghozzá úgy, hogy ne a jogszerűtlenség terén legyen egyenlőség, és hogy a valamely megjelölés védjegyként történő lajstromozását kérelmező személy ne hivatkozhatson előnyszerzés céljából az ő javát szolgáló vagy más személyre nézve kedvező, esetleges (korábbi) jogszerűtlenségre annak érdekében, hogy vele szemben is azonos határozatot hozzanak (lásd ebben az értelemben: 2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10. P, EBHT, EU:C:2011:139, 73–76. pont). Végeredményben a jogbiztonságon, közelebről a gondos ügyintézésen alapuló indokok miatt minden védjegybejelentés vizsgálatának szigorúnak és teljes körűnek kell lennie a védjegyek indokolatlan lajstromozásának megakadályozása érdekében, és ezt a vizsgálatot minden egyes konkrét esetben el kell végezni, ugyanis valamely megjelölés védjegyként való lajstromozása az adott eset ténybeli körülményei alapján alkalmazandó olyan sajátos szempontoktól függ, amelyek annak ellenőrzésére szolgálnak, hogy a szóban forgó megjelölésre nem vonatkozik-e valamely kizáró ok (a fent hivatkozott Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, EU:C:2011:139, 77. pont; és RELY-ABLE ítélet, fenti 35. pont, EU:T:2013:225, 34. pont).
- 37 A jelen esetben az első jogalap vizsgálatánál kiderült, hogy a fellebbezési tanács – teljes körű és az érintett közönség felfogását figyelembe vevő vizsgálat alapján – helyesen állapította meg azt, hogy a felperesek által benyújtott közösségi védjegy-bejelentési kérelem a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjában foglalt feltétlen kizáró okba ütközik. Ebből következik, hogy a fenti 35. és 36. pontban idézett ítélkezési gyakorlat szerint ezen értékelés nem kérdőjelezhető meg pusztán amiatt, hogy a fellebbezési tanács a jelen ügyben nem követte az OHIM határozathozatali gyakorlatát (lásd ebben az értelemben: 2013. július 3-i Airbus kontra OHIM (NEO) ítélet, T-236/12, EBHT, EU:T:2013:343, 52. pont), és ez nem függ a fenti 34. pontban említett körülményektől.
- 38 Végezetül megjegyzendő, hogy bár a felperesek által hivatkozott védjegylajstromozások tekintetében (lásd: fenti 34. pont) a közösségi védjegy bíróságok előtt indított bitorlási keresetek esetén a 207/2009 rendelet 99. cikke szerinti érvényesség vélelme érvényesül, ugyanakkor e lajstromozott védjegyek érvénytelensége ugyanezen rendelet 52. cikke értelmében adott esetben az OHIM-hoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján megállapítható.
- 39 A harmadik joglapot tehát el kell utasítani.
- 40 Mivel a felperesek által felhozott jogalapok egyike sem bizonyult megalapozottnak, a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- ⁴¹ Az eljárási szabályzat 87. cikkének (2) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **Joseba Larrañaga Otañót és Mikel Larrañaga Otañót kötelezi a költségek viselésére.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. október 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások